

Unitatea

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7793

Marți 13 august 1968

6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

- AGENDA VIEȚII JUDEȚENE
- În cooperativele agricole din județul Sălaj: EFORTURI SUSTINUTE PENTRU VALORIFICAREA TUTUROR RESURSELOR DE VENITURI
- CERINȚELE ȘCOLII ȘI REPARTIZAREA CADRELOR DIDACTICE

INIMI ȘI FLORI ÎN VALEA JIULUI

Cunoșteam Valea Jiului de mai bine de un deceniu. Am făcut parte din colectivul care, între 1954-59, a redactat monografia acestei pitorești și originale așezări de la poalele Retezatului, Paringului și Vilcanului, vestită veacuri de-a rândul prin frumusețea construcțiilor de lemn de brad a gospodariilor ei „cu ocol întărit”, adăvurate cetățui-fortărețe de păstori, bariade împotriva fiarelor libere și mîndre ce-o cutreieră, și printr-o artă populară densă în semnificații, traduse în simboluri stabile, de o mare conținut pictografică și de un mare rafinament ornamental și cromatic. Am bătit cu piciorul plaurile ei, de la stî-nile de pe Buta Mare, printre instalațiile de ars mangal, aceleași ce pe vremea romanilor, din jurul Cimpului-lui-Neag. Este în Valea-de-Brazi a Urlicanilor o casă unde am visat să pot cînda trăi, împăcat cu pămîntul și cu cerul, măcar timpul din urmă al vieții. Știu cum s-au preschimbât din păstori în mineri oamenii din Valea Jiului, „momtrăniți”, cum își zic singuri, pre-

Ion FRUNZETTI

schimbînd în apelativ de Jalu o poreclă dată de Jieni de pe călătoria versanți ai munților, de Gorjeni. Tînuțu acesta, cu cărări șerpuite de munte peste care veacuri în șir, că au fost desprîșiți românii, în imperiile ce-i asupreau, turmele au făcut legătura între Nordul și Sudul Carpaților, între ardeleanii de fierice, activi în comerț, cîrmaci, economici și culturali a României socialiste. Așteia pagini de dramătică luptă pentru dreptate socială și libertate a cunoscut Valea Jiului, de 100 de ani încoace, de cînd s-au deschis, la Lonea, în jurul Petrii, Petroșeni, Livezei și în alte centre, exploatarea minieră, încît epopeea ei s-ar putea scrie pe tot atîtă suprafață de fierice cît pămîntul înaltului întreg, adaptat în împrejurări tragice ca acestea din 1929 cu singele eroic al muncitorilor exploatați, și acuzînd în adîncul lui fosforul oaselor celor roși în viață de mizerie, de silicoză și istovire.

Am bătit pămîntul acesta cu piciorul și parcă i-am simțit prin tălpi pulsația vie. Inimile de mineri înproștate sub scoarța lui stîncă au un diacm în acțiune. Ele alimentează azi entuziasmul construcției și al muncii în bazinul carbonifer al Văii Jiului, reperabil, pe hartă și direct prin vîz, datorită monumentalei prezențe a noilor orașe industriale ce se înalță, de la Petroșeni pe Jii în sus. Cunoșc oamenii de aici și firea lor: români, unguri, germani și alte naționalități s-au înfrînt în marile încercări luptei cu roca și cu subteranul.

(Continuare în pag. a IV-a)

PREZENȚA IMPERATIVĂ A BENEFICIULUI ÎN CIRCUITUL ECONOMIC

Trăsătura caracteristică a perioadei care a trecut din acest an în domeniul activității economice o constituie consolidarea, în continuare, a bazei tehnico-materiale a economiei naționale, creșterea în ritm susținut a producției industriale. Rezultatele consemnate reflectă, în același timp, condițiile activității superioare în care se desfășoară întreaga activitate economică, condiții izvorite din aplicarea în viață a hotărîrilor Conferinței Naționale a P.C.R. privind ridicarea nivelului superior a nivelului eficienței economice. Aceasta dezvoltare complexă, cantitativă și calitativă și financiară a permis sporirea necentenității a acumulărilor care, la rîndul lor, stau la baza și asigură dezvoltarea producției socialiste largită. Interpretînd rezultatele primului semestru prin prisma ridicării continue a eficienței economice, se desprinde elementul activ în realizarea activității gospodăriei întreprinderilor și anume finalitatea economico-financiară a eforturilor tehnice, materiale și umane angajate în lupta pentru îndeplinirea prevederilor planului de stat. Este concludent din acest punct de vedere faptul că planul producției-marfă vîndută și încasată — ceea ce produce acceptată de beneficiari, intrată în circuitul economic și care asigură formarea beneficiilor — a fost realizat în industrie în proporție de 102,4 la sută.

Demn de remarcat este corelația care rezultă din compararea proporțiilor amintite de îndeplinire a planului producției-marfă vîndută și încasată și cea de realizare a planului producției globale industriale. Prima a fost de 102,4 la sută, iar a doua — de 102,5 la sută. Apropierea sensibilă a acestor proporții se materializează net în venitul net realizat în bugetul de stat, subliniind o altă trăsătură pozitivă a activității întreprinderilor industriale. Este vorba de faptul că în măsura covârșitoare producția fabricată a fost deosebit de asigurată, ceea ce înseamnă că a corespuns necesităților economice naționale și în circuitul valorificării ei și-a dovedit utilitatea socială. Aceste corelații și corespondențe nu numai că asigură condiții favorabile realizării veniturilor bugetului de stat pe primul semestru. Într-adevăr, ele au fost realizate în proporție de 102,7 la sută, depășind cu câteva miliarde lei prevederile planului. Ampliarea acumulărilor bănești suplimentare obținute de întreprinderile și organizațiile economice — prin îndeplinirea și depășirea sarcinilor la producția globală și producția-marfă vîndută și încasată, a celor privitoare la reducerea cheltuielilor de producție și de circulație — este dovadă de ritmul creșterii beneficiului, ritm ce a însemnat 29,5 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Ce alte premise au asigurat un asemenea ritm viguros și înalt de creștere a beneficiului? Izvorul lor se află în acțiunea declanșată de partid privind organizarea științifică a producției și a muncii, rentabilizarea întreprinderilor și produsele și confirmarea o dată în plus realizării sarcinilor trasate de Conferința Națională de planarea din lunie a C.C. al P.C.R. de a lădă în cel mai scurt timp anomalia pierderilor planificate. Aproximativ toate ministerele și organele centrale au îndeplinit nivel beneficiilor planificate, urmînd deosebit în practică realizarea unei strînse interdependențe pe planul eficienței între fondurile cheltuite și acumulările obținute. Pe ansamblu, la multe ministere, s-au înregistrat însemnate depășiri ale beneficiilor planificate, probă certă a creșterii gradului de rentabilizare a producției și a activității întreprinde-

rilor subordonate. Ne oprim la Ministerul Industriei Chimice, unde, prin depășirea planului de producție cu peste 4 la sută și printr-o acțiune intensă de rentabilizare, de organizare științifică a producției și a muncii, beneficiile planificate au fost superioare cu circa 16 la sută față de prevederi, iar cheltuielile 1000 lei producție-marfă s-au micșorat, în medie, cu 12 lei. Realizările pe ansamblu acestui minister puteau fi și mai bune în domeniul beneficiilor, dacă unele întreprinderi nu lucrău încă cu dotări de stat și nu aveau unele sortimente nerentabile. În această situație dificilă s-au aflat 4 combinate, bine utilitate și moderne, care au continuat să lucreze cu pierderi mari de la un an la altul, în pofida planurilor de măsuri elaborate pentru înlăturarea acestora. Care forurile de resort din acest minister nu au identificat acele remedii, acele soluții bine gândite care să permită tuturor unităților să realizeze acumulările bănești programate, să înlăture cauzele care mai provoacă risipă și ineficiență?

Intrebarea se adresează și altor ministere — Ministerul Economiei Forestiere și Ministerul Industriei Construcțiilor, deoarece unele din întreprinderile tutelate de ele nici pe departe nu au lichidat pierderile planificate. De pildă, la ambele ministere unele unități au depășit nivelul dotărilor prevăzute de la bugetul statului, iar altele, în loc să realizeze beneficii au avut pierderi. Regretabil este că unitățile care mai

lucrează cu pierderi planificate trag în jos rezultatele celorlalte, trăiesc pe spînzura lor, nu sînt capabile ca la unele sortimente să recupereze cheltuielile de producție și în cele din urmă nu contribuie cu nimic la amplificarea beneficiilor convenite bugetului statului. În lumile care urmează este imperios necesar să se asigure îndeplinirea sarcinii stabilite de conducerea partidului ca pînă la sfîrșitul anului să se înlăture pierderile planificate — această sarcină de lucru economică anormală. Și aceasta, pe baza analizei temeinice în toate ministerele și întreprinderile a rezultatelor obținute în domeniul rentabilizării activității economice, a măsurilor concrete pentru creșterea eficienței fiecărei unități productive și fiecărui produs, a productivității muncii și reducerea, în continuare, a prețului de cost.

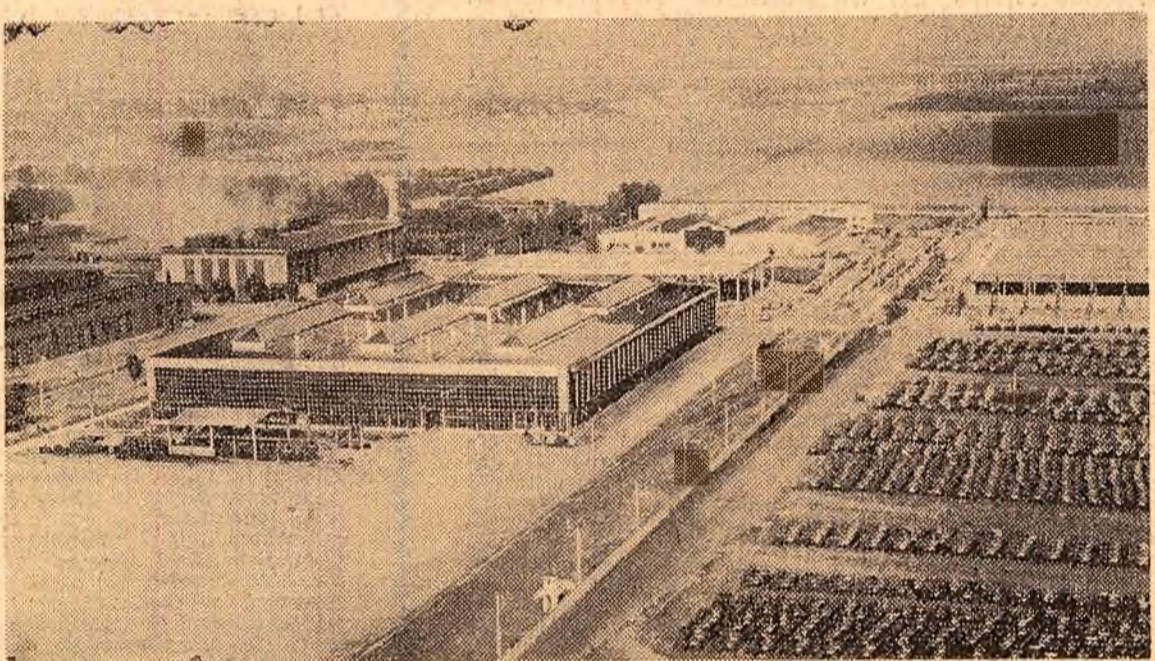
Realizarea în condiții mai bune a sarcinilor economice și financiare în primul semestru, a beneficiilor și acumulărilor bănești planificate, poartă și amprenta modulului în care s-au îndeplinit prevederile programului de investiții pe acest an. Ca urmare a sprînjului și îndrumării permanente acordate de către partid, ministerele și întreprinderile s-au preocupat îndeaproape de activizarea șantierelor încă din primele luni ale acestui an și, în consecință, au obținut rezultate mai bune în

Lucian BITULEANU

(Continuare în pag. a III-a)

În Editura politică a apărut: NICOLAE CEAUȘESCU: Cuvintare la sărbătorirea Zilei minerului și a centenarului industriei carbonifere din Valea Jiului

(Broșura a fost editată într-un tiraj de masă)

Uzina „Tractorul” din Brașov

Într-o lume în care cantitatea de cunoștințe se dublează în fiecare an, în vîrstă de 15-20 de ani, într-un univers dinamic care ne atrage atenția aproape zilnic prin evenimente politice, sociale și culturale, prin descoperiri științifice și impresionate realizări tehnice, vîrsta tineretii are la dispoziție una din „vitaminele” ei principale — nouitatea. Prin intermediul radioului și televiziunii, al presei și cinematografului, adolescenții și tinerii sîrb cu aviditate absorb aceste noutăți, acumulează date și informații din diverse domenii, își sporesc cunoștințele despre epoca în care trăiesc, îmbogățindu-și astfel personalitatea. Dar, folosind un limbaj plastic, toate aceste cunoștințe pot fi comparate cu niste cărămizi. Fîlonii, armătura de rezistență a personalității sînt, însă, iacile.

Veritabil edificiu uman, personalitatea se structurează în jurul unor convingeri și atitudini, crește și se dezvoltă pe axa unor idei fundamentale, însușite, în liniile lor esențiale, în perioada adolescenței și tineretii. Este vîrsta marilor întrebări despre sensurile existenței și ale istoriei, despre sensurile dezvoltării sociale și individuale, despre rostul fiecăruia în amplul efort colectiv, despre dragoste, despre artă. Cum poate fi satisfăcută o asemenea sete de cunoștințe prin atragerea tinerilor la o viață de idei, prin crearea unui climat favorabil discuțiilor, dezbaterii de opinii.

Formînd de la aceste premise am întreprins o anchetă în rîndurile elevilor și studenților aflați într-o perioadă de vacanță. Ne așteptam ca atmosfera estivală, marcată, evident, de preocupări distractive, să nu fie tocmai propice unei discuții de idei. Dimpotrivă.

La întrebarea: „Ce ați reținut ca esențial în activitatea din acest an a organizației U.T.C.?” — răspunsurile s-au clasificat după cum urmează:

- 44 la sută — divertismente (excursii, concursuri distractive, seri de dans)
- 24 la sută — acțiuni de muncă patriotică
- 20 la sută — acțiuni culturale, conferințe, informări
- 12 la sută — ședințe.

Nu vrem să tragem concluzii pripite de pe urma unui sondaj influențat, nepunșurile s-au clasificat după cum urmează:

- 44 la sută — divertismente (excursii, concursuri distractive, seri de dans)
- 24 la sută — acțiuni de muncă patriotică
- 20 la sută — acțiuni culturale, conferințe, informări
- 12 la sută — ședințe.

Am avut. (Mariana Ilies, elevă — Brașov)

Am asistat la cîteva simpozioane și conferințe interesante inițiate de Casa de cultură a studenților. Mărturisesc însă că unora dintre aceste conferințe mi crează impresia că mă află la un fel de prelungire a cursurilor. Lipsese dialogul între conferențiar și sală. (Tăviu Stroeșcu, student — Cluj).

Am avut. (Mariana Ilies, elevă — Brașov)

Am asistat la cîteva simpozioane și conferințe interesante inițiate de Casa de cultură a studenților. Mărturisesc însă că unora dintre aceste conferințe mi crează impresia că mă află la un fel de prelungire a cursurilor. Lipsese dialogul între conferențiar și sală. (Tăviu Stroeșcu, student — Cluj).

O inițiativă nouă și interesantă mi se pare a fi „Clubul de informare” care a luat ființă în București. Aici am putut citi ați presă românească cit și presă străină și am purtat discuții pe teme de politică externă și ideologie cu ziaristi, lectori și conferențieri universitari, specialiști în probleme de politică internă și internațională.

prin invitația de a colabora cu conferențiarul la descrierea sensurilor, la conturarea clară, precizie a ideilor, a adevărului. Marea calitate a acestor discuții a fost aceea că ele nu s-au încheiat o dată cu sfîrșitul manifestării propriu-zise, ci au continuat în cercuri mai restrînse, între colegi și prieteni, strîmînd interesul pentru lectura a unor cărți și reviste, pentru aprofundarea ideilor dezbătute — conchide Radu Mărușescu, student din București.

Asadar, tinerii îmbrățișează cu căldură dialogul de idei, dezbateră — cu seriozitate și competență — a tuturor problemelor care îi preocupă. Dar pentru aceasta e necesar un climat favorabil, un mediu propice. Cine să-l creeze și să-l alimenteze dacă nu însăși organizația de tineret, care constituie cadrul de educare și de formare spirituală a tinerilor?

Avem în față planul de activitate pe trimestrul trecut al organizației U.T.C. de la Uzina de mase plastice-București. La prima vedere planul conține din toate „cite ceva”, dar, privind mai atent, descoperim că predomină diverse acțiuni cu caracter distractiv, că, în general, lipsește o viziune unitară asupra activității, lipsese adresa, scopul bine definit al manifestărilor. La observatiile noastre, secretarul comitetului U.T.C. din uzină răspunde:

Paul DIACONESCU
Natalia STANCU

(Continuare în pag. a V-a)

Cercetarea spațiului cosmic în dezbateri internațională

CORESPONDENȚA DIN VIENA DE LA PETRE STANCESCU

La Kongresul Zentrum din Hofburg începe mîine Conferința Organizației Națiunilor Unite pentru cercetarea și folosirea spațiului cosmic. Conferința își propune să studieze posibilitățile de utilizare practică a rezultatelor obținute pînă acum în explorarea spațiului cosmic și să încurajeze colaborarea internațională în acest domeniu. Participă 70 de state, printre care și țara noastră.

Există numeroase premise favorabile unei cooperări între state în folosirea cercetărilor spațiale. După cum se știe, în decembrie 1968, Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat înțelegerea ratificată de peste 80 de state, privitoare la interzicerea lansării de obiecte, arme nucleare sau altele de arme de distrugere în masă în spațiul cosmic. Fîrtînd mai adînc în tainele Cosmosului, cu ajutorul unei tehnici extrem de rapid perfectionate, oamenii de știință au ajuns de pe acum la rezultate care alimentează în mod speranță, trei domenii în special, sînt în măsură să fie foarte avantajate: telecomunicațiile, meteorologia și navigația. Ele au de fapt prioritate și în tematica conferinței de la Viena.

În ce privește telecomunicațiile, este un lucru constatat că încă de acum circuitele telefonice clasice sînt suprautilizate. Cablul transatlantic, cu 36 de circuite, nu mai este suficient. Conversiunile prin radio sînt adeseori întrerupte de perturbările atmosferice. Prin intermediul sateliților „Telstar I”, lansat în 1962, pot fi acoperite simultan aproape o mie de convorbiri. Dar și acesta va deveni în curînd insuficient. Viitorul aparține sateliților cu instalații de rază Laser. Un singur satelit va putea atunci să preia milioane de convorbiri telefonice. Legăturile obținute vizual sînt chiar în prezent mult mai eficiente decît cele prin cablu, la distanțe de peste 1.500 km. Cu ajutorul Laserului această limită poate fi coborîta la 100 km. Și transmisia prin telecuvă are perspective deosebit de modificate, ocolindu-se centralele intermediare.

Specialiștii anticipează și alte posibilități ce pot decurge din transmisiunile prin satelit: reuniuni internaționale realizate prin convorbiri de la distanță, fără deplasarea participanților într-un loc anumit; programe cuprinzătoare, de formare a cadrelor necesare economiei țării în curs de dezvoltare. Toate acestea ar duce la economisire de timp și de bani.

Prognozele meteorologice ar căpăta fructuoase.

Lectura mai multor scrisori adresate redacției de către cititorii categoriei de cetățeni relevă fapte care stîrnesc indignarea. Despre ce scrisori este vorba? Ni se semnalează lipsa de promptitudine, nepăsarea și indolența de care dau dovadă funcționarii unor întreprinderi și instituții de interes public față de cererile legitime ale cetățenilor. Iată una din aceste situații.

Smaranda Ismail din Craiova ne scrie: „Înăci din iulie anul trecut am trimis o cerere spitalului de stat din comuna Cujmir, județul Mehedinți. Solicitam o adeverință din care să reiasă că sotul meu lucrează la același spital. Nici după șapte luni n-am primit răspuns. În februarie 1968, m-am adresat Sfatului popular al fostei regiuni Oltenia, cu rugămintea de a mă sprijini în această problemă. Dar din nou tăcere — nici un răspuns. A trecut un an de la prima cerere și încă n-am intrat în posesia nici măcar un răspuns necesare pentru obținerea drepturilor de urmas, pe care statul mi le acordă. Mă întreb îngrijorată: voi mai obține oare vreodată acest act?”

Redacția a trimis scrisoarea în formulă competentă: Direcția sanitară a județului Mehedinți. Și ceea ce nu s-a rezolvat în 12 luni, s-a rezolvat în cîteva zile. După cum am fost informată, adeverința respectivă a fost trimisă petiționarului. Ați a crezut de cuvîntă direcția sanitară și scrie redacției: că după... 12 luni (și după intervenția noastră n.n.) funcționarii de la această instituție și-au făcut „datoria”. Nu se suflă nici măcar un cuvînt de despre cauzele întârzierii. La

fel ca în alte răspunsuri stereotipe, formate și înmăscate, vine odată nimeni să pomeniți, nu să stabiliți nici o responsabilitate, nici o sancțiune. Nimeni nu s-a sinchisit că cetățeanul a fost nevoit să solicite ajutorul nostru, de ce se tărăgănează rezolvarea lor? În dorința de a găsi răspuns acestor întrebări, pornim pe urmele citor din scrisorile primite.

Ion F. Croitoru din comuna Or-

răspuns, nici dintr-o parte, nici din alta.

De ce n-a primit petiționarul nici un răspuns? Ne-am deplasat la fața locului și lăcăm am aflat. La centrul militar județean, cererea cetățeanului nîci măcar nu era înregistrată. „O fi trimis-o greșit!” — ne sugerează funcționarii centrului. Dar această ipoteză este repede spulberată. La Oficiul postal din Rm. Vilcea constatăm că reprezentantul centrului militar semnase de prima scrisorile. Deci, o ridicase... Atunci

lești, județul Vilcea, ne relatează următorul fapt: „La 26 martie a.c. am trimis prin poșta o cerere Centrului militar județean Vilcea și alta Consiliului popular județean. Solicitam eliberarea unor adeverințe. Au trecut patru luni, dar n-am primit vreun

lești, județul Vilcea, ne relatează următorul fapt: „La 26 martie a.c. am trimis prin poșta o cerere Centrului militar județean Vilcea și alta Consiliului popular județean. Solicitam eliberarea unor adeverințe. Au trecut patru luni, dar n-am primit vreun

Anomalia insensibilității serviciului public la solicitările... publicului

torul organelor centrale de partid și de stat, al presei, pentru a cîștiga — culmea! — ceea ce i se cuvenea de drept.

O asemenea situație nu este singulară. Și alți cetățeni, prin scrisorile adresate redacției, se întrebă: de ce nu se răspunde operativ cere-

lești, județul Vilcea, ne relatează următorul fapt: „La 26 martie a.c. am trimis prin poșta o cerere Centrului militar județean Vilcea și alta Consiliului popular județean. Solicitam eliberarea unor adeverințe. Au trecut patru luni, dar n-am primit vreun

lești, județul Vilcea, ne relatează următorul fapt: „La 26 martie a.c. am trimis prin poșta o cerere Centrului militar județean Vilcea și alta Consiliului popular județean. Solicitam eliberarea unor adeverințe. Au trecut patru luni, dar n-am primit vreun

lești, județul Vilcea, ne relatează următorul fapt: „La 26 martie a.c. am trimis prin poșta o cerere Centrului militar județean Vilcea și alta Consiliului popular județean. Solicitam eliberarea unor adeverințe. Au trecut patru luni, dar n-am primit vreun

George GRAURE
George POPESCU

(Continuare în pag. a V-a)

CITITORUL CONSACRĂ MARILE VALORI LITERARE

Dragoș VRÎNCEANU

Între public, critică și scriitori ca există întotdeauna relații variabile, de armonie, ca și de nepotrivire, dar numai din jocul de echilibru al acestor trei factori s-au născut epocile literare ferice și vitale. Literatura ca fapt de creație și profund, năzuința către caracteristic, armonie și perfect. Numeroși filozofi, din toate timpurile, ca pus un accent deosebit pe acest aspect creator al realității, și în primul rând al realității umane. Talentul ar reprezenta forma expozitivă, ca să spunem așa, a acestei condiții tainice a naturii omenirii, în general, care face ca istoria să constituie un proces în fond inepuizabil, ce dă un sens alt de atractiv și minuat progresului.

În fond și critică calificată, să se înțeleasă și să se lase sugnat de aparate — ori reprezentat un indicu tematic și expresiv prețios, care, decât nu potolește și satisfacă complet, stăpânește totuși aspirațiile și dorințele literare cele mai legitime ale maselor unei epoci, constituind un indicativ valoros al drumului pe care trebuie să-l parcurgă în profunzime, cu mijloacele deplin ale artei, talentele literare adevărate. Publicul se află totdeauna pe calea cea bună în recepționarea operei literare, pentru că el nu-și propune altceva decât să înregistreze cele mai juste sensuri de interpretare ale sufletului său, rămânând captiv incapacității de a se exprima la modul major. Această aparență pasivă este în realitate o garanție sincerității receptive, critice. El nu are nici un interes „să-și fure căciula”, să se amăgosească.

În virtutea acestei înclinări firești, publicul stabilește ierarhiile sale în producția literară. Rareori se întâmplă ca opera literară cea mai bună, scriitorul cel mai înzestrat să nu corespundă celor care se bucură de maxima preferință a publicului.

puncte de vedere

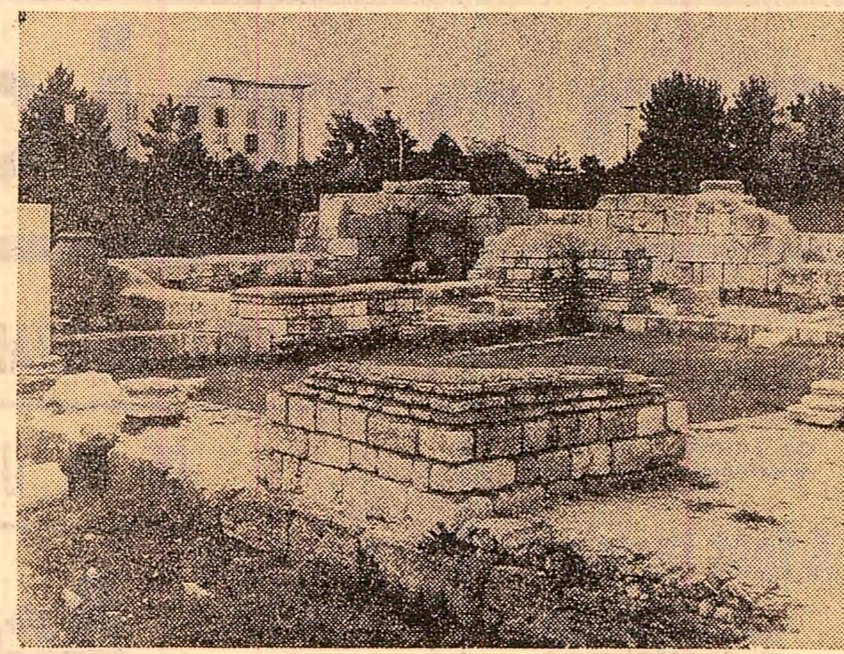
Talentul nu este așa dar nicodcum un fruct al întâmplării. El exprimă un moment de exteriorizare a potențialului creator al umanității, al societății, al publicului de orice fel. Publicul se regăsește în artist, în scriitor, pe sine înșiși, în creația, în expresia, în conștiința, în „a-și reinnoiți înerețele ca vulturul”, în tendința sa către noi vizii, în porința de a simți și înțelege mai adânc lucrurile, de a ieși din rutina și din conformismul pe care-l aduc cu sine procesele de inerție legate de încetinirea efortului și de scăderea impulsului vital. Publicul se află astfel „pe fir direct” cu artistul, cu scriitorul. Putem imagina o literatură lipsită de critici profesionale — așa cum ea a existat de altminteri în epocile primordiale și cum există în condiția populară de desfășurare a creației — dar nu ne putem închipui o literatură lipsită de public. O astfel de literatură s-ar reduce la un simplu laborator particular și izolat.

cu preferință și buna receptivitate a publicului ar fi scototele criteriului de valoare arbitrar, s-ar năruși însuși temelii literare și artistice, care, prin însăși definiția ei, constituie un renume de masă, cu caracter durabil. Un Caragiale, un Sadoveanu, un Brebbreanu nu sînt numai „pe gustul publicului”, ci suprafața numelui lor se explică prin ecoul profund trezit de căritile pe care le-au scris în conștiința adică a publicului. Geniul lui Eminescu ar apărea amputat, dacă versurile poetului ar fi rămas înregistrate și admirate numai de „the happy few”, de „fericiții puțini”. Deci marea mulțime a publicului cititor sesizează și consacră marea valoare literară. Cum s-ar putea închipui acest lucru, dacă masa ar fi considerată lovită de opacitate critică?

Desigur, scriitorul, la rândul lui, face în mod firesc o operă de educare a gustului public, a facultăților de percepere a artei, de orientare și ascultare a sensibilității și înțelegerii generale, prin generalizate și abundante cu care răspundem așteptărilor.

Criticul specializat sau profesionist trebuie privit, în primul rând, ca un mandat al publicului. El, deși publicist, are în însăși funcția sa predominantă de critic, rolul de a avertiza pe cititori asupra realităților literare încă simptomatice, demne de atenție, îndeplinind un rol semnalizator, care poate fi dezmățat sau confirmat de evoluția literară, de extinderea socială și istorică sau de închiruirea ecoului social și istoric al operei literare. Nu pot exista, decât în mod provizoriu sau factice, două ierarhii ale producției literare, una a literaturii și a criticilor și alta a publicului larg, pentru că acest lucru ar subrezi fenomenul artistic în însăși natura lui. Criticii care se aplică cu exclusivitate în susținerea unor experimente de laborator, în pofida lipsei lor de repercușiune socială, sau chiar făcând din acestor lucruri un titlu de merit al unor opere literare, nu săvîrșesc decât un conformism patent, un conformism al inovației cu orice pret, antinomic naturii literare, ca orice fel de alt conformism. Inovația capătă forța ei adevărată atunci cînd e asimilată de conștiința publicului, cînd naște un conțagiu sau un început de conțagiu spiritual în public, pe urmele căruia critica literară dezvoltă și amplifică opera ei de exegeză, de interpretare multilaterală, de stabilire explicită și riguroasă, a valorilor fondului și formeii creației literare.

venturi prin telescop”, 19,30 Telemetereologic, — Publicitate, 20,00 Film serial „Thierry la Fronde”, 20,25 Opinia dumneavoastră... „Estetica urbană”, 20,45 Seară de teatru, „A-mintirea a două dimineți de luni” de Arthur Miller. Traducere de Antoaneta Ralian. În distribuție: Dumitru Furdui, Ion Cosma, Emilia Manta, Diana Șerban, Ștefan Ciobotărașu, N. Năntău, Otonel Constantin Codrescu, Ion Marincescu, Jean Lorin, Ion Ciprian, Virgil Marșel, Vasile Nițulescu, Andrei Codreanu, Dina Ianculescu, Regia: Ion Cojar. Decoruri și costume: Ștefan Hablinski, 22,45 Telemetereologic, — Publicitate, 23,00 Închiruire emisionist.

Ruinele cetății Callatis — Mangalia

INIMI ȘI FLORI ÎN VALEA JIULUI

(Urmare din pag. 1)

neri ce-l asiguraseră de devotamentul și aderența Văii Jiului la politica internă și externă a P.C.R. și a statului nostru socialist, o mare de freazăte s-a stîrnit, urale și aplauze cum rar mi-a fost dat să aud. Ore în șir, cit a vorbit, miniera au ascultat cu o atenție încordată, cu soarele bucuriei pe fețe, și în ochii lor se vedea aprobarea, și minile lor aplaudau frenetic, și vocile lor scandau: P.C.R.

Am văzut cum se uitau la secretarul general al partidului lor, minerii. Cei din fața tribunei, cei de pe marginele alții de flori pe care-l așteptau să pășească, cei urcați la tribună să își învîmînzeze decorațiile, cei de

pe deal, care și-l arătau copiilor lor, cu dragoste, cu înduogădată admirație, cu încredere. Tot drumul, deși rețeneșu ploaia și pe alocuri biciuia cu vergete de lichid abundant și rece, mulțimea a ovacionat. Mașina în care se aflau președintele Consiliului de Stat și președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, era literalmente înadată de flori de toate culorile, avîrșite de pe ambele părți ale șoselei, lînd, unde se înghesuiau, mereu mai mulți, cetățenii de toate vîrștile. Tinerii alergau pe marginea șoselei, și nîndu-se de conțoi, pa să mai vadă o dată pe cei pe care-i ovacionaseră. Nimeni n-ar fi putut organiza premeditat o asemenea manifestație. Spontană, ea era deș-

vărită. În fereastra casei lor, marșele, copiii, bătrînii, țeseau să salute. Gestul minții era ca un reflex al pulsății inimilor. Inimile de mineri, prosperi în orașele lor reînnoite, modernizate, aduși la un nivel de viață demn, la constința demnității lor umane și prețului lor social... Am văzut în vîd mințea asta, atît de arzătoare visată, între mașini și conducători. Am trăit să pot pricepe, la jumătate de noapte de vîd, că România socialistă are o singură inimă, că toate picăturile de sînge roșu ce pun în mers, oxigenate din belșug, și societățile întreprîd de oameni harnici și demni trec prin curiocele și ventricolele acelei mari inimii calde care se cheamă Partidul Comunist Român.

CRITICUL EUGEN SCHILERU A ÎNCETAT DIN VIAȚĂ

Oamenii de cultură, iubitorii de artă din țara noastră au aflat cu înținerare de înținerare din viața a criticului de artă, scriitorului și profesorului Eugen Schileru. Prin scrierile sale substanțiale și pasionate, prin cunoștințele sale multilaterale, prin studiile sale profunde și judicioase, a contribuit opo prezența remarcabilă în cultura românească.

Eugen Schileru s-a născut la Brăila, la 13 septembrie 1916, dintr-o familie de intelectuali. El și-a făcut liceul în orașul natal, iar studiile superioare la Facultatea de litere și filozofie, pe care a absolvit-o în paralel cu Facultatea de drept, la Universitatea din București. În perioada studiilor a fost membru al Frontului Studențesc Democrat. A desfășurat o largă activitate publicistică în presa culturală și progresistă a vremii: „Cuvînt liber”, „Era nouă”, „Viața românească”, „Reporter” etc.

Este, de asemenea, bine cunoscut publicului activitatea sa ca estetician, istoric și critic de artă, în anii de după 23 August 1944. Intențiat pe o solidă formație filozofică, Eugen Schileru a adus contribuții deosebite la cercetarea problemelor dezvoltării artei noastre naționale, la cunoașterea și răspîndirea comorilor ei de frumusețe, ca și la analiza fenomenelor actuale ale culturii universale. Cronicile, articolele, eseurile sale, publicate în ziare și reviste, vădese preocuparea sa vie pentru contemporaneitate, un spirit critic subtil, angajat în promovarea valorilor artei noastre socialiste și a creației înaintate de pretutindeni.

Șef al catedrei de istoria artelor la Institutul de arte plastice „Nicolae Grigorescu” din București, el era unul din acei dascăli care exercită o puternică influență asupra formării tineretului intelectual. Înzestrat cu un rar farmec, strălucitor în lecțiile și conferințele sale, atent și plin de dragoste față de tineretele talente, el a contribuit din plin, de-a lungul a două decenii, la formarea noilor promoții de artiști și teoreticieni ai artei.

Membru al Uniunii Scriitorilor, al Uniunii Artiștilor Plastici, al Asociației Internaționale a Criticilor de Artă, Eugen Schileru și-a pus din plin talentul și cunoștințele în slujba progresului culturii României socialiste și a popularizării ei, în țară și peste hotare.

Cultura românească pierde în persoana sa un talent prodigios și un militant neobosit, un om care a știut să dea ideilor avansate despre artă forță de pătrundere, de modelare a sufletelor și a inteligențelor. El lasă în urma sa nu numai o amintire puternică, dar și o operă de pret în edificarea spiritualității moderne românești.

- Roata vietii: PATRIA — 10; 12,45; 16,15; 18,45; 21,15; 23,45; PALATULUI (seria de bilete 2315 — orele 17,30 și seria 2514 — orele 20,15).
- Sapte oameni de aur: REPUBLICA — 9,15; 11,30; 14; 16,45; 19; 21,15; FESTIVAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 20; FERVIAR — 9,45-10,30 în continuare; 18,45; 21, EXCELSIOR — 8,45; 11; 13,15; 15,30; 17,45; 20; MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21; STADIONUL DINAMIC — 20; ARENELE LIBERTĂȚII — 20.
- Viva Maria: LUCEAFARUL — 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45; CAPITOL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădina — 20; CIRCUL DE STAT — 10; 13; 15,30; 18; 20,30; GRĂDINA DOINA — 20,15.
- O fată cludată: VICTORIA — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
- Altege de asasin: LUMINA — 9-10,30 în continuare; 18,45; 20,45.
- Valea: CENTRAL — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,45; 21.
- Clamaron: SALA CINEMATICA (bilete la casă) — 10; 12; 14; 16,30; 18,45; 21.
- O fată pretene: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- Program pentru copii: DOINA — 9; 10.
- Cehoslovacia, pămînt cucerit — În anul 2001 mașinile vor face totuși singure — În vizită la caracalite — Sînca — Nareis: TIMPURI NOI — 9-21 în continuare.
- Sella: UNION — 15,30; 18; 20,30.
- Mesteacănul: GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,20.
- Între noi: INFRAȚIREA ÎNTRE POPOARE — 10; 16; 18; 20.
- Studiu despre femei: BUZEȘTI — 15,30; 18; la grădina — 20.
- Moștenirea lui Achile: GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; FLAMURA — 9-13,30 în continuare.
- Duelul lung: DACIA — 8-16,35 în continuare; 18,50; 21; FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

HAYDN ȘI BOCCHERINI în interpretarea lui Radu Aldulescu

Exigența melomanului în fața unui disc apare pe drept cuvînt sporită în vremea acestuia de a perpetua un eveniment muzical, de a-l transforma în „document sonor”. În alegerea sa, disciful va cămpăni deși cu mîgăle criticele artistice ce definesc înregistrarea: repertoriul, valoarea interpretării și calitatea sonoră. Dacă intervine și ineditul, interesul nu poate fi decât sporit. Tutoarea acestora le corespunde înfrututul discului. Electrocore prințind într-o nobilă și strălucitoare interpretare a violoncelistului Radu Aldulescu — acompaniat de orchestra simfonică a Filarmoniicii „George Enescu” dirijată de René Delosse și respectiv Mircea Basarab — un concert de Haydn recent descoperit ce și versiunea originală a concertului de Boccherini. Și dacă oricînd descoperirea sau restabilirea autenticității unui manuscris de valoare au pulul fi scototele adevărate evenimente în istoriografia muzicală, în cazul de față ele au fost cu atât mai îmbrucătoare cu cât au venit să îmboğălească o literatură nu atât de vastă dar a înțineritate cu este cea a violoncelului.

Să ne oprim puțin asupra amîntunilor de ordin istoric, multumindu-muzicologului Al. Leahu pentru datele menționate în interesantă prezentare de pe picul discului. Aflăm astfel că prezentul concert de Haydn (în Do Major) a fost înregistrat în anul 1961 în secția muzicală a Bibliotecii naționale din Praga, autenticitatea sa fiind confirmată de Institutul „Josef Haydn” din Kôln pe baza unui fragment înscris de compozitor, într-o listă a lucrărilor sale. Dăfînd din perioada 1765-1767, s-ar părea că ar fi dintre primele, dacă nu primul concert de violoncel al lui Haydn, cunoscut pînă acum ca autor doar a trei concerte de violoncel (două în Re Major și unul în Do Major). În ceea ce privește concertul de Boccherini, versiunea cunoscută pînă acum cîva timp nu era de-

UN ECHILIBRU ÎNCĂ IMPERFECT: Cerințele școlii și repartizarea cadrelor didactice

Introducerea școlarizării de la vîrsta de 6 ani, prelungirea ciclului liceal cu încă o clasă, destinierea cumului retribuit fac să crească în amploare sarcinile și răspunderile Inspectoratelor școlare în ceea ce privește repartizarea judicioasă a membrilor corpului profesoral, astfel încît să satisfacă, într-un mod judicios, deopotrivă cererile cadrelor didactice și cele ale școlilor. Deși în ultimele luni la Inspectoratele școlare județene s-a desfășurat o muncă intensă pentru rezolvarea lucrărilor de încadrare și transfer, totuși la ora actuală, mai cu seamă la școlile sătești, mai sînt încă numeroase cadre vacante. Care este explicația acestei stări de fapt? Încercăm să formulăm un răspuns, așa cum rezultă el în urma unor investigații făcute în județele Brăila, Galați și Vrancea.

După cum se știe — ne-a spus prof. Victor Urdea, inspector-șef la Inspectoratul școlar județean Galați — cu toate că anual „contingentul” absolvenților universităților și institutelor pedagogice atinge cifre însemnate, datorită creșterii continue a rețelei învățămîntului, generalizării școlii de 10 ani și prelungirii învățămîntului liceal, necesarul de cadre didactice calificate va fi asigurată integral abia în următorii cîțiva ani. Numărul relativ mare de cadre necuplate are, așadar, o explicație obiectivă. Dar adevărul e că, în momentul de față, o parte dintre învățătorii și profesorii pregătiți în ultima vreme lucrează numai sporadic sau pur și simplu nu sînt în-

cadrați în învățămînt. Un singur exemplu. În vreme ce anul trecut aproape 600 de cadre din județul Galați își așteptau profesorul, în orașul Galați peste 500 de cadre didactice au refuzat să le ocupe, preferînd să stea în așteptarea unei suplîniri ocazionale.

Am consemnat un exemplu local care ilustrează însă o situație cu caracter mai general. Există printre profesori (în special în Vrancea) de adîncă semnificație a profesiunii (alese) și unele cadre didactice care cu prea multă ușurință se sustrag misiunii pentru care s-au pregătit și se înosec — doar pentru a sta la orăș — în munci funcționarești ce nu reclamă calificarea lor. El ignoră faptul că pentru studiile lor statul a făcut importante cheltuieli și că li s-a conferit o responsabilitate socială de care nu au dreptul să se eschiveze. Fapt este însă că ei găsesc — din păcate — refugiu în unele întreprinderi și instituții care, înclînd dispozițiile legale, (și nu înțelegem pentru ce nu se trece hotărîrile la măsuri de sancționare — imputarea școlarizării, de pildă) le facilitează desertarea socială. Se impune, cred, găsirea unei soluții pentru recîștigarea acestor cadre didactice. Totodată, au devenit necesare și unele măsuri care să împiedice „pierderea pe drum” a viitoarelor serii de absolvenți, în special prin lichidarea insuficiențelor muncii educative în facultăți. Pentru că mulți dintre tinerii absolvenți își abandonează profesia nu din lipsă de dragoste profesională, ci pentru că prea ușor se descurăază în fața

unor greutăți inerente începuturilor carierei didactice. Pe drept cuvînt ne spunea prof. emerită Stela Dumitrescu, directoarea liceului „Nicolae Bălcescu” din Brăila: „Se uită un lucrător: că rezultatele muncii la catedră nu vin imediat, că adesea ele sînt rezultatul multor ani de muncă pedantă și plină de răbdare. Or, fluctuațiile frecvente în rîndul cadrelor didactice, nu pot, în nici un caz, servi buna cauză a învățămîntului. S-a dovedit, de altfel, că un colectiv stabil, închegat, care are posibilitatea să urmărească generațiile de elevi în ascensiunea lor, obține și rezultate mai bune.”

Îată și un alt aspect al problemei pe care o dezbaterem, cel al așa-numitelor cadre rezervate profesoriilor și învățătorilor promoși în diferite activități obștești și culturale. Nu punem în discuție faptul în sine, ci consecințele pe care unora le provoacă îngrămădirea cadrelor rezervate în anumite școli — de obicei cele mai bune și, neapărat, centrale. (Isescu, în coloana noastră de discuții — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu au, de multe ori, pregătirea necesară pentru a se achita de sarcinile care le revin. Dacă așadar, în unele școli — zece rezervări sau liceul nr. 1 din Pitești — treisprezece). „Această practică, așa cum remarcă prof. Mihail Costache, directorul liceului „Vasile Goldiș” din Iași, provoacă destule greutăți procesului de învățămînt, deoarece suplînitorii la care școala trebuie să apeleze nu

viața internațională

ADDIS ABEBA

Negocierile nigeriano-biafreze

UN PLAN AL „CERINTELOR MINIME” PREZENTAT DE DELEGAȚIA BIAFREZA

ADDIS ABEBA 12 (Agerpres). — A treia reuniune a negocierilor de pace nigeriano-biafreze, care se desfășoară cu ușile închise la Addis Abeba, a avut loc luni după-amiază sub președinția împăratului Etiopiei, Haile Selassie, și în prezența secretarului general al O.U.A., Diallo Telli. În cursul acestei reuniuni, relatează agenția France Presse, delegația biafreză a prezentat un plan al „cerințelor minime”.

Planul se referă în special la garanțiile pe care Biafra urmărește să le obțină din partea guvernului federal nigerian, în calitate de stat suveran. „Dorim să obținem suveranitatea, a declarat șeful delegației biafreze, pentru a putea garanta securitatea populației noastre”. Printre aceste garanții minime cerute de delegația biafreză se prevede că menținerea ordinii și respectarea legilor trebuie să revină în întregime guvernului nigerian, respingându-se astfel propunerile recente ale guvernului nigerian de a se crea forțe polițienești formate din membri ai triburilor Ibo. De asemenea, se arată că Biafra urmărește să facă parte din diferite organizații internaționale pentru a-și apăra independența și suveranitatea pe plan internațional. De asemenea, planul biafreză prevede o serie întreagă de măsuri care au drept scop dezvoltarea economică de sine stătătoare a Biafrei.

Tot în cursul acestei reuniuni, șeful delegației biafreze, Njoko, a prezentat un memorandum privind posibilitățile de transport a ajutoarelor în alimente și medicamente pentru populația Biafrei.

GENEVA 12 (Agerpres). — Oficialitățile Crucii Roșii și-au exprimat speranța că zborurile avioanelor care transportă alimente și medicamente destinate populației înfometate biafreze vor fi reluate cât de curând. După cum se știe, „podul aerian” dintre Fernando Po și Biafra, prin care nu s-a putut transporta până în prezent decât o mică cantitate de alimente și medicamente de primă urgență, a fost suspendat simbatic, datorită atacării de către artileria anticraieră nigeriană a avioanelor Crucii Roșii.

JAPONIA

Proteste împotriva prezenței bazelor militare străine

TOKIO 12 (Agerpres). — Comandamentul militar american din Japonia a cerut guvernului nipon să-i acorde noi terenuri pentru creșterea unor „cordoane de securitate” în jurul bazelor militare ale S.U.A. După cum relatează ziarul „Yomiuri”, aceste „cordoane de securitate” ar urma să fie instalate în jurul mai multor baze aeriene militare și a unor depozite de muniții.

Această cerere a comandamentului militar american a silit mi

O unitate a forțelor patriotice din Vietnamul de sud pregătindu-se pentru o nouă acțiune de luptă

POZIȚII ÎN CONTRADICȚIE CU REALITATEA

Declarația purtătorului de cuvânt al delegației R. D. Vietnam

PARIS 12 (Agerpres). — Într-o conferință de presă care a avut loc luni la Paris, purtătorul de cuvânt al delegației nord-vietnameze la convorbirile oficiale dintre R. D. Vietnam și S.U.A., Nguyen Thanh Le, a condamnat politica partidei republicane și democrat din S.U.A. în problema Vietnamului. Referindu-se la recentele declarații făcute în cadrul campaniei electorale de candidatul republicanilor la președinția S.U.A., Richard Nixon, el a arătat că platforma electorală a acestuia este nerealistă. Deși recunoaște eșecul politicii americane în Vietnam, a subliniat Nguyen Thanh Le, „programul republicanilor nu trage învățăminte și nu recomandă nici încetarea bombardamentelor americane și nici retragerea trupelor, propunând în schimb menținerea și întărirea autorității sale”. Programul republicanilor, a adăugat el, urmărește perpetuarea diviziunii Vietnamului și transformarea Vietnamului de sud într-o bază militară și o colonie a Statelor Unite. Nguyen Thanh Le a respins drept inexactă afirmația vicepreședintelui S.U.A., Hubert Humphrey, după care pacea din Vietnam „ar fi apropiată”. El a arătat că bombardamentele asupra R. D. Vietnam au fost intensificate, au fost trimise noi efective americane în Vietnamul de sud, iar raidurile asupra regiunilor Saigonului și deltei Mekongului au fost la rândul lor intensificate. În încheiere, Nguyen Thanh Le a re-

firmat hotărârea poporului vietnamez de a continua lupta sa legitimă pentru libertate, pace, unitate și suveranitate.

ACȚIUNILE PATRIOTILOR AFRICANI CONTINUĂ

UN COMUNICAT AL AUTORITĂȚILOR DE LA SALISBURY

SALISBURY 12 (Agerpres). — La Salisbury a fost dat publicității un comunicat al cartierului general al forțelor de poliție din Rhodesia, în care se arată că luptele împotriva forțelor de guerrilă din Valea Fluvului Zambezi continuă. Acest comunicat citat de agenția U.P.I. a surprins pe observatorii politici de la Salisbury, intrucât autoritățile rasiste au anunțat că o cîteva zile în urmă că, în urma operațiunilor masive ale poliției rhodesiene și detașamentelor speciale sud-africane, la care au participat și forțele militare aeriene, au fost înăbușite centrele de rezistență ale africanilor. Prin noul comunicat, autoritățile rasiste au fost nevoite din nou să recunoască că acțiunile patriotilor africani nu au un caracter izolat, după cum se obișnuia să se afirme, și că ele continuă.

Revendicări ale agricultorilor francezi

PARIS 12 (Agerpres). — În departamentul francez Gard au continuat în cursul zilei de duminică manifestațiile agricultorilor în semn de protest împotriva importului de fructe și legume din țările Pieței comune, precum și din Spania, Africa de nord, Grecia și Israel. Producătorii agricoli francezi au cerut guvernului francez să aloce noi subvenții agriculturii pentru a se înlătura decalajul între veniturile realitate în agricultură și cele din alte domenii economice. Aceste revendicări vor fi prezentate oficial astăzi după-amiază de o delegație a sindicatelor muncitorilor agricoli din sudul Franței ministrului agriculturii, Robert Boulin.

ÎN PAGINILE PRESEI

În legătură cu evoluția problemei vietnameze redăm mai jos cîteva ecouri din presă.

„NHAN DAN” S.U.A. blochează convorbirile de la Paris

„De la 31 martie, popoarele lumii au înțeles că înseamnă „măsurile de dezescaladare”, anunțate de S.U.A. Acestea constituie de fapt o concentrare a atacurilor împotriva unei părți importante a teritoriului R. D. Vietnam. În perioada aprilie-iulie, numărul raidurilor efectuate de avioanele americane deasupra provinciei Vinh Linh a fost de peste două ori mai mare, iar în provincia Quang Binh de mare ori mai mare decât în aceeași perioadă a anului precedent. S.U.A. au introdus în Vietnamul de sud încă 40.000 de soldați americani și 5.000 tălănzede și au alocat suplimentar 6 miliarde dolari pentru războiul din Vietnam... Politica de război a S.U.A. și atitudinea încăpățînată a guvernului american fac să stagneze convorbirile de la Paris, iar partea americană este cea care poartă întreaga răspundere pentru aceasta... Dacă Statele Unite doresc ca convorbirile de la Paris să abordeze alte probleme interesantă cele două părți, ele trebuie mai întâi să înceteze necondiționat bombardamentele și alte acte de război împotriva R. D. Vietnam”.

„NEW YORK TIMES”

Un război nefast nu poate să aducă o pace glorioasă

„Unii americani care se pronunță pentru o politică forte continuă să creadă că poate fi obținută o victorie militară, dar argumentele lor au pierdut orice putere de a convinge. Tonul moderat al convenției republicane de săptămîna trecută constituie o dovadă izbitoare că de mult și-a retras poporul american încrederea sa față de cei ce au recomandat o continuare și mai hotărîtă a războiului. Un război nefast nu poate să aducă o pace glorioasă. Pentru a încheia această dramă, este nevoie de hotărîre de a se pune capăt tuturor bombardamentelor asupra R. D. Vietnam încercîndu-se găsirea unei reglementări, care ar îndrepta mult din ceea ce s-a dovedit a fi pentru noi o tragică aventură națională”.

Conferința de presă a președintelui I. B. Tito

PRAGA 12 (Agerpres). — După cum anunșă agențiile C.T.K. și Tasing, la Hradul din Praga a avut loc, în prezența ziariștilor cehoslovaci și iugoslavi, o conferință de presă a președintelui Iosip Broz Tito.

„Sîntem convinși că relațiile dintre țările socialiste — a declarat președintele — trebuie să se dezvolte pe baza deplină egalității în drepturi. Țările socialiste, inclusiv Iugoslavia, au un tel comun: construirea socialismului. Noi mergem către acest tel pe căi diferite, în conformitate cu condițiile specifice din fiecare țară, dar țelul rămîne în permanență același. Intre noi nu există deosebiri în ce privește scopul final și acesta este lucrul cel mai important, fundamental”.

Președintele U.C.I. a apreciat ca fiind „nejustă și dăunătoare pentru evoluția socialismului în lume posibilitatea ca unele țări socialiste să intervină în treburile interne ale altui stat frătesc. Altfelva este dacă vreo țară ar fi amenințată direct de un dușman din afară. În acest caz ar fi posibil ca celelalte țări frățești să a-

corde ajutor la cererea guvernului țării aflate în primejdie”.

În legătură cu consfățuirea de la Bratislava, președintele Tito a apreciat, între altele, ca pozitiv faptul că s-a căzut de acord în problemele căii proprii și a independenței fiecărei țări.

Ziariștii s-au interesat, de asemenea, de faptul dacă Iugoslavia și România au manifestat interes față de participarea la consfățuirea de la Bratislava. Răspunzînd, președintele Tito a spus: „Nu știm dacă românii și-au manifestat sau nu interesul. Dar Partidul Comunist Român și conducerea sa au totuși o poziție puțin diferită față de a noastră, deoarece România este membră a Tratatului de la Varșovia. În principiu — a spus el — este nejust să se ia hotărîri sau să se adopte înțelegeri în absența unei țări care este interesată în cele ce se discută. Părerea noastră este că cea mai justă cale e cea a tratatelor bilaterale”.

O delegație a P. S. U. G. a sosit la Karlovy Vary

CARLOVY VARY 12 (Agerpres).

— La 12 august la Karlovy Vary a sosit, la invitația C.C. al P.C. din Cehoslovacia, o delegație a Partidului Socialist Unit din Germania, condusă de Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D. Germane. Din delegație fac parte W. Stoph, G. Mittag, E. Honcker, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., H. Axen, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., și P. Florin, ambasadorul R.D.G. în R.S. Cehoslovacia.

La sosit, delegația a fost întâmpinată de conducătorul delegației P.C.C., Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C.C., și de ceilalți membri ai delegației cehoslovace, O. Cernik, J. Smrkovsky, D. Kolder, membri ai Prezidiului C.C. al P.C.C., J. Lenart, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.C., V. Kolar, ambasadorul R.S. Cehoslovace în R.D.G.

În aceeași zi, la Karlovy Vary au început convorbirile între delegația P.S.U.G. și delegația P.C.C.

INDONEZIA

Represiuni împotriva patrioților din Jawa

De citeva săptămîni, în regiunea Blitar, situată în sud-estul Jawei, armata indoneziană desfășoară operații de mare anvergură — anunță agenția Reuter, citînd ziarul Partidului Apariție și Independență (I.P.K.I.). Avioane de bombardament, secondate de nouă batalioane armate terestre, au dezlănțuit atacuri violente în mai multe puncte ale acestei regiuni „bîntuite de comunisti”.

Paralel cu această adevărată expediție împotriva patrioților, a căror activitate a devenit din ce în ce mai puternică în ultima vreme, autoritățile de la Djakarta operează arestări printre militarii „bănuți de simpatie față de patrioți”. Agențiile de presă occidentale au aflat, din surse apropiate armatei, că cel puțin 40 de militari, între care un general și doi coloneli, au fost arestați. Aceștia fac parte din divizia Siliwangi, staționată în Jawa de vest. Ele urmează capturării colonelului Pratomo, care ar fi dezerat pentru a lua contact cu miscarea de partizani din estul Jawei.

În același timp, continuă arestări masive în rîndul persoanelor civile considerate „suspecte”. Închisorile sînt pline; numeroase lagăre de concentrare cuprind aproximativ 150.000 de deținuți în condiții extrem de grele, fără contacte cu familiile lor — scrie ziarul elvețian „Voix Ouvrière”. După cum informează același ziar, operațiunile împotriva forțelor patriotice sînt strîns legate de interesele americane în această țară. „La Djakarta, misiunea militară americană, vînd să asigure rîndamentul capitalurilor investite pe baza acordurilor economice americano-indoneziane, nu înțelege să tolereze cea mai mică întărire a forțelor democratice după represiunile din 1964”. De fiecare dată, cînd apare un pușcă „periculos”, cum este scoțiat la ora actuală Blitarul, consilierii americani însoțesc forțele guvernamentale la fața locului pentru a coordona direct operațiunile de „restabilire a ordinii”.

WASHINGTON

Al patrulea candidat democrat?

WASHINGTON 12 (Agerpres). — În cercurile politice americane se vorbește despre posibilitatea apariției unui al patrulea candidat democrat pentru obținerea investiturii partidului la convenția națională de la Chicago. Aceste aprecieri au apărut în urma declarației guvernatorului rasist al statului Georgia, Lester Maddox, care a menționat că în prezent sezonează posibilitățile obținerii investiturii partidului democrat pentru alegerile prezidențiale din noiembrie.

NOTE

O nouă campanie în „războiul frigiderelor”

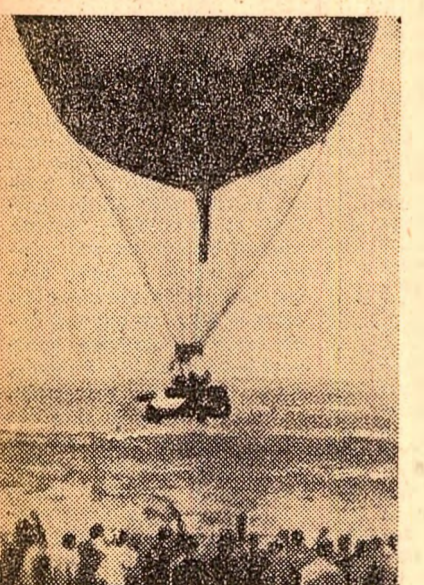
În cadrul conferinței acestui an, cererea franceză nu a mai obținut a probare. Mai circumspecțiv, de data aceasta, comisia a hotărît deschiderea unei anchete menite să verifice în ce măsură „argumentul” francez este întemeiat. După șase luni însă, nici un rezultat. Și iată că zilele trecute, în acest război, s-a deschis un nou „front”. Ministerul britanic al Comerțului a instituit o taxă vamală excepțională asupra importurilor de articole (ceea ce ar contraveni „concurenței loiale” din Piața comună). Dar, repusă din nou pe masa comisiei la începutul

teriale”. Fapt este că monopolurile britanice interesate nu văd cu ochi buni că exporturile italiene de frigideri către Marea Britanie s-au mărit de 4 ori, în cursul ultimilor trei ani, cucerind circa 20 la sută din piața internă.

Replica cercurilor economice de la Roma nu a întârziat, acțiunea britanică fiind calificată drept „o măsură unilaterală, contrară acordurilor G.A.T.T., care, probabil, ca atrenea „represalii” din partea Italiei”. Totuși, la Roma nu se ignoră că Anglia este al patrulea importator de frigideri din Italia

și că măsurile de restricție luate de partea engleză se adaugă la cele luate de Franța, Totodată, Belgia s-a adresat și ea Comisiei C.E.E., cerînd să i se aprobe măsuri de întărire „limitate de apărare” a pieței interne împotriva articolelor electrice de uz casnic din Italia. Toate acestea pun pe gînduri parțile italiene, care se teme că „ofensivile” țării ar amenința să nu-i periclitaze industria de uz casnic. Astfel, „războiul frigiderelor” s-a intensificat. Comisia C.E.E. urmează să analizeze situația la... rece, pentru a împiedica extinderea conflictului.

agențiile de presă transmit:

Tentativa de traversare a oceanului Atlantic într-un balon umflat cu heliu, întreprinsă de canadienii Marc Fontana și Jerry Kostur, a eșuat. În fotografie: cei doi urmași ai eroilor lui Jules Verne în momentul rădăcirii de la sol.

Președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R. S. Cehoslovacă, Karel Polacek, l-a primit luni pe Dumitru Cheorghiu, vicepreședintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, care s-a aflat în concediu în Cehoslovacia. Cu acest prilej, a avut loc un schimb de experiență privind munca celor două organizații sindicale și s-a subliniat necesitatea adîncirii colaborării reciproce.

Republica Arabă Yemen și Republica Populară a Yemenului de sud au stabilit

să-și coordoneze acțiunile militare împotriva grupurilor regaliste care și-au intensificat în ultimele zile atacurile asupra armatei republicane. Hotărîrea a fost adoptată în urma întvederilor care a avut loc între Sayed Faisal Abdel Latif, membru al Comandamentului Frontului național al Yemenului de sud, și generalul Hassan Al Amri, primul ministru și comandantul suprem al armatei R. A. Yemen.

A fost regăsit Pereyra Reverbel, președintele Companiei naționale uruguayene de electricitate și consilier apropiat al președintelui țării, Pacheco Arco, care a fost răpit miercuri trecută. El se afla perfect sănătos într-un „Jeep” abandonat într-un cartier din Montevideo.

La 12 august, anunță agenția TASS, la Moscova a avut loc o convorbire între Kiril Mazurov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și Le Duc Tho, membru al Biroului Politic și secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, aflat la Moscova în drum spre Paris.

În Consiliul de Securitate

a fost reluată luni seara examinarea pragerii Iordaniei și a contra-plingerii Israelului în legătură cu atacul lansat la 3 august împotriva teritoriului iordanian de forțele israeliene.

Un purtător de cuvînt militar sirian a anunșat că două avioane aparținînd forțelor aeriene ale Siriei au aterizat luni pe un aerport militar israelian, — transmite agenția M.E.N. Purtătorul de cuvînt precizează că cele două avioane pilotate de aviatori neexperimentați „au fost nevoite să aterizeze pe aerodromul înamic din cauza condițiilor atmosferice nefavorabile”.

Noul șef al forțelor armate ale statului Congo (Brazzaville), căpitanul Marien Nguabi, și-a exprimat satisfacția, într-un discurs radiodifuzat, în legătură cu rezultatele loviturii de stat de la 3 august. Condamnînd „tribalismul și incorectitudinea care înlocușeră să cîștige teren în sinul fostei echipe guvernamentale”, el a cerut instituirea unei noi legalități în țară. „Aceasta, a spus el, va restabili unitatea națională și pacea”.

Caleidoscop

DACCA. Un număr de 20 de persoane au fost ucise de un fulger în localitatea pakistaneză Begumpur din districtul Kushtia. Ele au fost lovite în timp ce se aflau într-un tîrg de vite.

PARIS. La Clinica chirurgicală a Spitalului de copii din Paris a avut loc luni un eveniment deosebit: separarea surorilor siameze Blanche și Irène, din Togo, în vîrstă de 40 de zile. Operația a fost efectuată de o echipă de medici condusă de dr. Jean Bienaimé.

ROMA. Un obiect luminos, neidentificat a fost observat simbatic noaptea deasupra provinciilor italiene Emilia și Toscana. Obiectul a fost văzut de personalul de serviciu de la aeroportul civil din Bologna, precum și de cel al unui aerodrom militar situat în apropiere.

NEW DELHI. — Un comunicat oficial publicat la New Delhi arată că inundațiile provocate de ploile musonice ce s-au abătut asupra regiunilor din vestul Indiei au provocat moartea a sute de oameni și distrugerii de peste 20 milioane dolari. În orașul Surat, carierele îngrîși s-au aflat timp de mai multe zile sub apă, iar circulația nu a putut fi restabilită.

Mercenarul grădinar

Pe o stradă din pitorescul oraș belgian Brugge, în grădina unei case iugoslavice, un om stă aplecat asupra unor straturi de flori. Pentru cîiva timp omul își deosește grunzul și tracțiunile recunoaște stupefai chipul apărut în zeci de exemplare în ziar sau la televiziune. Este colonelul Jean Schramme l. Conducătorul mercenarilor din Congo, „călăul Jack”, se ocupă liniștit de grădinarie. În libertate l. Cum s-ar spune, „fiul răitorilor s-a reînvoiesc acasă”. Cum a ajuns aici? Belgienii îl știu a restat și defertul justiției l.

Nu de mult, la Bruxelles a avut loc un proces. Capetele de acuzare nu aminteau nimic despre numeroasele masacre săvîșite de mercenarii inculpații în rîndul populației congoleze, despre participarea directă a

colonelului Schramme la complotul împotriva guvernului legal al Congoului. El fusese defertul justiției doar pentru că a ordonat lui Robert Rodrique să-l omoare pe Maurice Quintaine, un alt colaborator de-al lui. O cercată în familie...

După tergiversări de peste o lună și ca urmare a pleoadoarei a patru dintre cei mai buni avocați, complotul de judecată a hotărît... punerea în libertate a colonelului Schramme pînă la terminarea cercărilor. Întreaga „regie” a procesului era menită să facă să se uce oronile săvîșite de mercenarii în Congo. Nu infimărilor monopolurile străine nu vor să-și sacrifice oameonii de încredere. Ele se întindesc că ar mai putea avea nevoie de el în Congo sau în altă parte, pentru a-și redobîndi poziții pierdute.